

Veu el Antesa
Antesa de Lleida

Abnl. N° 2
1965

EL EXITO, ESA PALABRA...¿DE QUIEN DEPENDE ?

En estas simples hojas que van saliendo - cuando hay temas - no se llenan solas, sino que necesitan que alguien las llene.

Ese alguien puedes ser tu, cualquiera que sea tu edad, profesión, sexo etc, eso es lo de menos.

Puedes preguntarte ¿qué temas son esos ? Pues sencillamente, algo que te inquiete, algo que creas que sea de interés para todos.

Si deseas que nadie se entere, puedes depositar tus líneas en una especie de buzón que encontrarás en la Biblioteca. Si lo deseas puedes firmar y si no, cualquier seudónimo tampoco estará mal.

Creo que queda claro que el derecho de escribir no está reservado a unos pocos. TODOS TENEMOS DERECHO.

Por lo tanto el éxito depende de todos. Con una sincera colaboración, será completo.

UNA DE TANTAS. (Si queda sitio, ponga el seudónimo pero mi nombre...¡por favor !.

Como ayuda cultural a los que participen en la excursión del lunes de Pascua, insertamos la nota que publica la gran enciclopedia del Mundo sobre

SANTAS CREUS.- Lugar del Municipio español de Aiguamurcia, partido judicial de Vendrell (Tarragona) con 185 habitantes a 280 metros de altitud y 2 kms. de la cabecera del municipio. Posee un famoso monasterio cisterciense fundado en 1160 de los más notables existentes en Cataluña, cuya iglesia de tres naves y cruceco (1225) rematada por magnífico cimborrio con bóveda de crucería, guarda las sepulturas de los reyes catalanes Padre III y Jaime II, de la mujer de este, Blanca de Nápoles, y de otros personajes ilustres de la historia catalana, como el almirante Roger de Lauria, don Guillén y don Ramon de Moncada, así como buen número de abades. El claustro se remonta a la primera mitad del siglo catorce.

Copiat d'una paret de la Granxa Escola de la Diputació de Lleida.

BRAÇOS EN CREU DAMUNT LA PIA FUSTA
SENYOR, EMPAREU LA CLOSA I EL SEMBRAT
DONEU LO VERD EXACTE AL NOSTRE PRAT,
I MESURE LA TRAMONTANA JUSTA
QUE EIXUGUI L'HERBA I NO ENS ESPOLSI EL BLAT.

AL MES DE MARÇ

per Adolf Costafreda

Quan sentia el teu nom ja tremolava,
el meu consol era que triguaries a arribar,
però passava el gener i el febrer finava
i altra vegada sentia el teu xiular.

Et menyspreo mes esquerp,
exclamava entre dents irac.
L'escalfor del sol, com un bes es perd
enduta pel teu vent huracanat.

I quan al defera el teu adol sentia
la dita dels vells em venia al record
i com un eco la meva ment repetia
allò de "març marçot...!"

Ara però et veig diferent
encara, que siguis com cada any,
i que asseronis el firmament
emportant-te el nuvolc amb el vent.
Març, ja no ets per mi un estrany ?
Ets un mes, que estimo fortament !

En tu, he vist la neu dels cims fugir,
i les crenetes de nou tornar
alegres com un primaverenc mati.

He vist els ametllers tots junts florir
i l'herba amb delit de nou brostar
fent del camp un esplendor jardí.

I he sentit la poput netivera
plena de bons aviranyos cantar
i fer-se l'amer volien juganera.

La poput com el teu vent és missatgera
del bon temps que està apunt d'arribar
i que en tu Març vol guaitar
fente el Portal de la Primavera.

Sí, Març, ja pots bufar fort,
i amb el teu vent la terra acrivellar
que de mi no tornaràs a escoltar
allò de "Març, Marçot...!"

EL PERQUE D'ÉSSER JOVE

per MANEL BONASTRE

Ja ho hem pensat això d'èsser jove? Però, qui és jove? Pregunta molt fàcil per a una resposta molt complicada.

Som joves perquè els nostres pares ens posaren al món fa de quinze a vint anys, som joves, perquè dins de nosaltres, corre la sang jove, que ens fa tenir necessitats de jove, som joves perquè les nostres cames van lleugeres, i les hi costa de cansarse; som joves perquè el nostre cap, té pensaments de jove o més ben dit, no en té cap.

Entre el tenir-ne i el no tenir-ne es medeix l'èsser jove o l'èsser vell prematurament, no vull dir que les persones que ja no les comptem com a joves no pensin, molt al contrari, sobre ells ens hem de guiar, no en tots però. L'èsser jove representa tenir idees dels vells però amb vitalitat de jove, amb esperit de jove i amb uns nous caires que les fan més interessants i fins i tot una mica boigs que faran que els vells ens mirin davant unes caparrades que signifiquen una mica de por de cara al fracç, un fracç que sembla imminent i que fins i tot els hi agradaria que es produís, no a tots per això, ni hi há que estimem a la joventut, que l'admiren i que encara que tinguin molts anys per a ésser joves s'hi senten i pateixen amb nosaltres i desitgen que els fracç no es produïxi; els altres no es que vulguin que les coses ENS vagin malament perquè no ens estimim en quant persones, sinó amb el que representem, desitgen la desfeta perquè no ens tenen la confiança que mereixem i la desitgem per poder repetir constantment una cèlebre frase que segurament hem sentit un centenar de vegades a casa nostra - " JO JA US HO DEIA " - i la diuen, com si ens amonestessin pel futur, no acceptant que nosaltres som ja el present, la nova saba, i ells ja són una mica de passat, de saba vella que ja no té tanta força.

Es resisteixen a ésser vells, no en edat, sino en idees, no ens volen donar la supremacia de les idees, perquè nosaltres no demostrem ésser mereixedors de tenir-la, i amb tot, la necessitem per AFIRMAR que som joves. L'hem de demanar, i juntament amb la supremacia hem de demanar la confiança, aquesta confiança que ens convertirà en un present que no es pot refusar, un present que es convertirà en futur i al mateix temps en passat. I no ens ha de dolre que dins d'un temps siguem passat, si estem segurs que en el nostre temps hem estat present.

¡COMPANYS! Demostrem que sabem ésser present i part del futur.

=====

(Naturalment que s'accepte el diàleg en tots els articles)

EL PERQUE D'ÉSSER JOVE

per MANEL BONASTRE

Ja ho hem pensat això d'èsser jove? Però, qui és jove? Pregunta molt fàcil per a una resposta molt complicada.

Som joves perquè els nostres pares ens posaren al món fa de quinze a vint anys, som joves, perquè dins de nosaltres, corre la sang jove, que ens fa tenir necessitats de jove, som joves perquè les nostres cames van lleugeres, i les hi costa de cansarse; som joves perquè el nostre cap, té pensaments de jove o més ben dit, no en té cap.

Entre el tenir-ne i el no tenir-ne es medeix l'èsser jove o l'èsser vell prematurament, no vull dir que les persones que ja no les comptem com a joves no pensin, molt al contrari, sobre ells ens hem de guiar, no en tots però. L'èsser jove representa tenir idees dels vells però amb vitalitat de jove, amb esperit de jove i amb uns nous caires que les fan més interessants i fins i tot una mica boigs que faran que els vells ens mirin davant unes caparrades que signifiquen una mica de por de cara al fracç, un fracç que sembla imminent i que fins i tot els hi agradaria que es produís, no a tots per això, ni hi há que estimem a la joventut, que l'admiren i que encara que tinguin molts anys per a ésser joves s'hi senten i pateixen amb nosaltres i desitgen que els fracç no es produeixi; els altres no es que vulguin que les coses ENS vagin malament perquè no ens estimim en quant persones, sinó amb el que representem, desitgen la desfeta perquè no ens tenen la confiança que mereixem i la desitgem per poder repetir constantment una cèlebre frase que segurament hem sentit un centenar de vegades a casa nostra - " JO JA US HO DEIA " - i la diuen, com si ens amonestessin pel futur, no acceptant que nosaltres som ja el present, la nova saba, i ells ja són una mica de passat, de saba vella que ja no té tanta força.

Es resisteixen a ésser vells, no en edat, sino en idees, no ens volen donar la supremacia de les idees, perquè nosaltres no demostrem ésser mereixedors de tenir-la, i amb tot, la necessitem per AFIRMAR que som joves. L'hem de demanar, i juntament amb la supremacia hem de demanar la confiança, aquesta confiança que ens convertirà en un present que no es pot refusar, un present que es convertirà en futur i al mateix temps en passat. I no ens ha de doldre que dins d'un temps siguem passat, si estem segurs que en el nostre temps hem estat present.

¡COMPANYS! Demostrem que sabem ésser present i part del futur.

=====

(Naturalment que s'accepte el diàleg en tots els articles)